

De Openbaring van Jezus Christus - Nummer Vijf

Jesaja Veertig: Troost, Ja, Troost Mijn Volk

Jeff Pippenger
2023-10-25

In de eerste zeventien verzen van Jesaja veertig worden de honderdvierenveertigduizend profetisch geplaatst aan het einde van drie en een halve dag, waar zij dood op de straten hadden gelegen, terwijl de wereld zich verheugde. Alle profeten stemmen met elkaar overeen, en de profetische gebeurtenissen die zij voorstellen zijn altijd in overeenstemming met de andere profeten, want God is niet de auteur van verwarring.

En de geesten der profeten zijn aan de profeten onderworpen. Want God is geen God van verwarring, maar van vrede, zoals in alle gemeenten der heiligen. 1 Korinthiërs 14:32, 33.

De Trooster, die Jezus beloofde te zenden in Zijn afwezigheid, werd geplaatst in de allereerste woorden van het allereerste vers van de zesentwintig hoofdstukken die Jesaja's laatste profetische verhandeling vormen. "Troost, troost Mijn volk, zegt uw God." De regel van de eerste vermelding benadrukt dat de volgende zesentwintig hoofdstukken begrepen moeten worden met betrekking tot de volmaakte en uiteindelijke vervulling van de komst van de Trooster.

En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij tot in eeuwigheid bij u blijve.... Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn naam, Die zal u alles leren en u indachtig maken al wat Ik u gezegd heb. Johannes 14:16, 26.

De Middernachtsroep uit de Milleritische geschiedenis wordt herhaald in de geschiedenis van de honderdvierenveertigduizend.

"Er is een wereld die in de boosheid ligt, in bedrog en misleiding, in de schaduw des doods zelf,—slapende, slapende. Wie gevoelen zielsbenauwdheid om hen te wekken? Welke stem kan hen bereiken? Mijn gedachten werden naar de toekomst gevoerd, wanneer het sein gegeven zal worden. 'Zie, de Bruidegom komt; gaat uit Hem tegemoet.' Maar sommigen zullen gewacht hebben met het verkrijgen van de olie om hun lampen bij te vullen, en te laat zullen zij ontdekken dat het karakter, voorgesteld door de olie, niet overdraagbaar is." Review and Herald, 11 februari 1896.

De vraag wordt gesteld: „welke stem kan” hen die „slapen” „wekken”? De „stem” die hen in Jesaja hoofdstuk veertig wekt, is de „stem” die in de „woestijn” „roept”.

Spreekt naar het hart van Jeruzalem en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is; want zij heeft uit de hand des Heren dubbel ontvangen voor al haar zonden. De „stem” van hem die „roept” in de woestijn.... Jesaja 40:2, 3.

De boodschap van de Middernachtsroep is ook de boodschap van de late regen.

„U schuift de komst des Heren te ver in de toekomst. Ik zag dat de late regen kwam [even plotseling als] de middernachtsroep, en met tienvoudige kracht.” Spalding and Magan, 5.

Een van de vele symbolen die in het Woord van God worden aangetroffen en die de boodschap van de late regen vertegenwoordigen, is het symbool dat wordt herkend aan een verdubbeling van woorden of uitdrukkingen. De verdubbeling van woorden of uitdrukkingen is een symbool van de Middernachtsroep, of van de boodschap van de late regen in de laatste dagen. De symboliek van de verdubbeling van „troost, troost” plaatst de aanvang van Jesaja hoofdstuk veertig in de tijd van vertoeven, wanneer de boodschap die wordt voorgesteld als de Middernachtsroep van de gelijkenis van de tien maagden, moet worden herkend en vervolgens verkondigd. In die tijd zendt Christus de Trooster om de slapende maagden te wekken, die profetisch worden voorgesteld als slapend, en in sommige profetische passages als slapend, de slaap des doods. Het eerste vers van Jesaja veertig is profetisch gesitueerd drie en een halve symbolische dagen ‘na’ de teleurstelling van 18 juli 2020, want dan wordt de Trooster gezonden om hen die slapen te wekken. Drie en een halve dag is een symbool van een woestijn, en daar begint de „stem” te „roepen.”

Openbaring elf, Ezechiël zevenendertig, Mattheüs vijftwintig, de geschiedenis van de Millerieten (samen met dezelfde merktekenen van de Milleritische geschiedenis die in elke hervormingsbeweging voorkomen), komen samen om een ‘specifiek proces’ te identificeren van het ontwaken van de slapende maagden. Het proces begint ermee dat de maagden bij de teleurstelling in slaap vallen. De periode van de vertoef tijd die bij de teleurstelling begon, wordt uiteindelijk als de vertoef tijd herkend. Het laatste gedeelte van de vertoef tijd is de ontwikkeling van de boodschap van de Middernachtsroep. Wanneer de boodschap gevestigd is, wordt zij vervolgens verkondigd totdat zij haar hoogtepunt bereikt: het oordeel.

De boodschapper die in Jesaja als de „stem” wordt voorgesteld, vroeg wat de boodschap was die verkondigd moest worden. Hem werd in symbolische taal gezegd de boodschap van de islam te brengen. De profetische boodschap van de islam kan niet worden gescheiden van de spoedig komende zondagwet, want de islam is een trompetmacht, en de zeven bazuinen van Openbaring stellen Gods oordeel voor over de machten die zondagwetten uitvaardigen. Die machten waren het heidense Rome in 321, een symbool van de draak; het pauselijke Rome in 538, een symbool van het beest; en de spoedig komende zondagwet in de Verenigde Staten, een symbool van de valse profeet.

In verband met de vaststelling van wat de boodschap was die de „stem”, die in de woestijn had geroepen, moest verkondigen, stond de belofte dat Gods woord nooit faalt. De ‘belofte en verzekering’ dat Gods woord nooit faalt, bevindt zich in dezelfde profetische setting als die welke in Habakuk hoofdstuk twee, vers drie, aldus wordt uitgedrukt: „op het einde zal het spreken, en niet liegen; al vertoeft het, verbeid het; want het zal gewis komen, het zal niet uitblijven.” De boodschap van de islam zal nooit falen; zij zal gewis komen. Het laatste vers van Jesaja hoofdstuk veertig richt zich tot hen die op het visioen in Habakuk wachten.

Maar wie de HEERE verwachten, zullen hun kracht vernieuwen; zij zullen opvaren met vleugelen als arenden; zij zullen lopen en niet moede worden; zij zullen wandelen en niet mat

worden. Jesaja 40:31.

De „verborgen geschiedenis” van de zeven donderslagen, die nu wordt ontzegeld, wijst drie wegmerken aan die beginnen en eindigen met een teleurstelling. In die symbolische geschiedenis zijn er drie wegmerken, gescheiden door twee tijdsperioden. Een teleurstelling begint de vertoef tijd. De vertoef tijd leidt tot de gecorrigeerde boodschap en voorspelling van de Middernachtsroep. De boodschap van de Middernachtsroep begint een periode van verkondiging van de boodschap van de Middernachtsroep, die leidt tot een tweede teleurstelling, die als oordeel wordt voorgesteld. Die drie stappen, gescheiden door twee tijdsperioden, vertegenwoordigen de Alfa en Omega, zoals gevormd in het Hebreeuwse woord „waarheid”.

In Ezechiël zevenendertig vertegenwoordigt Ezechiël ook de „stem” van Jesaja veertig. De stem in Jesaja veertig vraagt: „Wat zal ik uitroepen?” De „stem” in Ezechiël zevenendertig, vers zeven, profeteerde vervolgens „zoals” hem „bevolen was.”

Dus profeteerde ik zoals mij geboden was; en terwijl ik profeteerde, ontstond er een gedruis, en zie, een beroering, en de beenderen kwamen bijeen, elk been naar zijn been. En toen ik toezag, zie, de pezen en het vlees kwamen op hen, en de huid bedekte hen van boven; maar er was geen adem in hen. Ezechiël 37:7, 8.

Ezechiëls eerste profetie bracht de beenderen en het vlees bijeen, maar zij waren nog niet levend. „Dus” profeteerde Ezechiël “zoals hem” voor de tweede maal “bevolen was”. De tweede profetie bracht de lichamen tot leven. De twee profetieën worden voorafgebeeld door de schepping van Adam.

En de Here God formeerde de mens uit het stof der aarde, en blies de adem des levens in zijn neusgaten; also werd de mens tot een levende ziel. Genesis 2:7.

Het tweestapsproces waardoor de dode, dorre beenderen tot leven worden gebracht, wordt voor het eerst genoemd bij de schepping van Adam, en benadrukt aldus dat Gods profetisch Woord tevens Zijn scheppende kracht is. God „formeerde” eerst Adam, en Ezechiëls eerste profetie bracht de beenderen en lichamen bijeen; vervolgens „blies” God „de levensadem in zijn neusgaten; also werd de mens tot een levende ziel.”

Ezechiëls tweede profetie was gericht „tot de wind”, niet tot de beenderen, want hem werd gezegd „tot de wind” te zeggen: „Kom van de vier winden, o adem, en blaas op deze verslagenen, opdat zij levend worden.” Ezechiëls tweede profetie, die de dode lichamen tot leven brengt als een machtig leger, was niet tot de dode lichamen gericht, maar tot de wind. Het was een bevel aan de wind om op de lichamen te blazen. De eerste keer dat het woord „adem” in Gods Woord wordt genoemd, is bij de schepping van Adam, en daar wordt het omschreven als de levensadem; en wat leven brengt in de dode lichamen, komt van de vier winden.

„Engelen houden de vier winden tegen, voorgesteld als een woedend paard dat tracht los te breken en over het aangezicht van de gehele aarde voort te stormen, vernietiging en dood op zijn weg meedragend.

“Zullen wij slapen op de uiterste grens van de eeuwige wereld? Zullen wij traag en koud en dood zijn? O, dat wij in onze gemeenten de Geest en adem van God in Zijn volk ingeblazen mochten hebben, opdat zij op hun voeten zouden staan en leven.” Manuscript Releases, deel 20, 217.

De twee vragen hier zijn: zullen wij slapen, en zullen wij dood zijn? ... twee termen voor dezelfde profetische toestand. De boodschap van de vier winden die door engelen worden tegengehouden, is de boodschap die maakt dat de adem van God de doden binnengaat en hen doet opstaan en leven. De boodschap van de vier winden is de boodschap van het toornige paard van de islam. De boodschap van de vier winden in het boek Openbaring is de verzegelingsboodschap. De verzegelingsboodschap van Openbaring zeven, vers één tot en met drie, is de boodschap die duidelijk maakt dat de vier winden worden tegengehouden, totdat de dienstknechten van God zijn verzegeld.

En na deze dingen zag ik vier engelen staan op de vier hoeken der aarde, die de vier winden der aarde vasthielden, opdat er geen wind zou waaien over de aarde, noch over de zee, noch over enige boom. En ik zag een andere engel opkomen uit het oosten, die het zegel van de levende God had; en hij riep met luide stem tot de vier engelen, aan wie het gegeven was de aarde en de zee schade toe te brengen, zeggende: Brengt geen schade toe aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, totdat wij de dienstknechten van onze God aan hun voorhoofden verzegeld hebben. Openbaring 7:1–3.

Ezechiëls tweede profetie was gericht tot de wind, en het leven dat de wind aan de lichamen bracht, kwam voort uit de boodschap van de vier winden. In de verzen acht tot en met tien, in Ezechiël zevenendertig, is het woord dat telkens verschijnt als óf „wind” óf „adem”, in iedere voorkomsvorm hetzelfde Hebreeuwse woord. God blies Adam de levensadem in, en in Ezechiël is de levensadem de boodschap van de verzegeling van de honderd vierenveertig duizend die van de vier winden komt. Die boodschap brengt Gods scheppende kracht over aan de lichamen die door de eerste boodschap in de vallei van de dood zijn samengebracht. De boodschap van de vier winden is de boodschap van de islam die oordeel brengt over de Verenigde Staten vanwege de zondagwet. Het is de boodschap van de Middernachtsroep.

De verborgen geschiedenis van de zeven donderslagen begint met een teleurstelling, waarmee de vertoeftijd aanvangt. In Openbaring elf, toen de twee profeten op 18 juli 2020 werden gedood, begon de vertoeftijd. Ezechiël bevond zich onder de doden toen de Heere aan Ezechiël vroeg of de twee getuigen die dood op de straat lagen, konden leven.

De hand des HEEREN was op mij, en voerde mij uit in de Geest des HEEREN, en zette mij neer in het midden van het dal, dat vol beenderen was. En Hij deed mij daar rondom voorbijgaan; en zie, er waren er zeer velen in het open dal; en zie, zij waren zeer dor. En Hij zeide tot mij: Mensenkind, zullen deze beenderen levend worden? En ik antwoordde: Ach, Heere HEERE, Gij weet het. Ezechiël 37:1–3.

In vers zeven, wanneer Ezechiël de eerste van de twee profetieën uitspreekt, was de boodschap eenvoudig: „Gij dorre beenderen, hoort het woord des HEEREN.” Johannes tekent in de

Openbaring op: „zalig zijn zij die de woorden der profetie van dit boek horen.” Ezechiël beeldt de dode, dorre beenderen uit die gezegend zijn, namelijk zij die Ezechiëls gebod horen om het Woord des HEEREN te horen, en Zijn Woord is Waarheid. In hoofdstuk twee van Ezechiël wordt de ervaring beschreven van hen die Gods woord horen.

En Hij zei tot mij: Mensenkind, sta op uw voeten, en Ik zal tot u spreken. En de Geest kwam in mij, toen Hij tot mij sprak, en zette mij op mijn voeten, zodat ik Hem hoorde Die tot mij sprak. Ezechiël 2:1, 2.

In Openbaring elf, wanneer de dode lichamen het Woord des Heeren horen, gaat de Trooster in hen binnen en zij gaan op hun voeten staan. Het is de Trooster die hen op hun voeten zet.

En na drie dagen en een halve kwam de Geest des levens uit God in hen, en zij gingen op hun voeten staan; en grote vrees viel op hen die hen zagen. Openbaring 11:11.

Het opstaan van de doden is stap nummer één in een proces van twee stappen dat hen uit hun graven doet opstaan om het vaandel te worden dat wordt opgericht bij het oordeel over de zondagswet. Wanneer zij in hoofdstuk elf opstaan, komt „grote vrees” over hen die hen zien.

En hij zal uit vrees naar zijn vesting overtrekken, en zijn vorsten zullen sidderen vanwege het banier, spreekt de HEERE, wiens vuur in Sion is en wiens oven in Jeruzalem. Jesaja 31:9.

De boodschap van de Middernachtsroep in de Milleritische geschiedenis was het tweede deel van de boodschap van de tweede engel. De boodschap van de tweede engel bracht een scheiding teweeg tussen de Millerieten en de kerken die toen werden aangeduid als de dochters van Babylon, en de getrouwen werden opgeroepen uit te gaan om zich bij de Millerieten te voegen en met hen stand te houden. Door die boodschap werd een „lichaam” van gelovigen gevormd, en vervolgens was de tweede stap de boodschap van de Middernachtsroep, die zich met de tweede boodschap verenigde en daaraan kracht bijzette. De Millerieten werden toen een machtig leger dat de boodschap als een vloedgolf over het land droeg. Dat tweestappenproces zijn de twee stemmen van Openbaring achttien, en het is hetzelfde proces als de opstanding van de dode dorre beenderen in Ezechiël, die waren gedood op de straat van Openbaring elf.

„Engelen werden uitgezonden om de machtige engel uit de hemel bij te staan, en ik hoorde stemmen die schenen overal te klinken: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en opdat gij niet ontvangt van haar plagen; want haar zonden zijn opgerezen tot aan de hemel, en God heeft haar ongerechtigheden in gedachtenis gebracht. Deze boodschap scheen een toevoeging aan de derde boodschap te zijn en voegde zich daarbij, zoals de middernachtsroep zich in 1844 bij de boodschap van de tweede engel voegde.” Spiritual Gifts, deel 1, 195, 196.

Het eerste wegmerk in de verborgen geschiedenis van de zeven donderslagen is de teleurstelling die de vertoef tijd doet beginnen. De vertoef tijd is een tijdsperiode die wordt voorgesteld als drie en een halve dag, hetgeen een symbool is van de woestijn. Aan het einde van de veertig jaren van omzwerving in de woestijn voerde Jozua een machtig leger het Beloofde Land binnen. Aan het einde van de drie en een halve dag wordt Ezechiël naar de vallei des doods gebracht, en hem wordt

gezegd de dode lichamen te bevelen “het woord des Heren te horen.” Ezechiël is een “stem” van een die roept in de woestijn. Het bevel om het Woord des Heren te horen brengt de lichaamsdelen bijeen, maar zij leven nog niet, zij zijn nog geen leger, zij zijn nog niet verzegeld. Het “woord des Heren” dat door Ezechiël in hoofdstuk twee wordt gesproken, maakt duidelijk dat wanneer de Trooster komt, Gods volk opstaat, terwijl het tegelijkertijd het Woord des Heren hoort. Christus beloofde dat Hij de Trooster zou zenden, drie en een halve dag nadat zij op de straat waren gedood.

Zodra zij eenmaal staan, zullen de lichamen „die nog niet levend zijn” een tweede profetie ontvangen. De „stem des roependen in de woestijn” in Jesaja vraagt wat de profetie is die hij moet uitroepen. De „boodschap” die zowel Ezechiël als de „stem” in Jesaja veertig bevolen wordt te verkondigen, is de boodschap van de islam. Wanneer die profetie wordt gebracht, komt „Adam” tot leven als een machtig leger. De levende twee getuigen verkondigen vervolgens de boodschap van het oordeel van de islam over de Verenigde Staten, vanwege de aanneming van de spoedig komende zondagswet. Het oordeel van de zondagswet is het derde waymark van de verborgen geschiedenis van de zeven donderslagen. Wanneer dit wordt vervuld, wordt het leger opgeheven als een banier naar de hemel en wordt het voorgesteld in Openbaring veertien.

„Ik heb ervaring gehad met de boodschappen van de eerste, de tweede en de derde engel. De engelen worden voorgesteld als vliegend in het midden des hemels, terwijl zij aan de wereld een boodschap van waarschuwing verkondigen, die rechtstreeks betrekking heeft op de mensen die leven in de laatste dagen van de geschiedenis van deze aarde. Niemand hoort de stem van deze engelen, want zij zijn een symbool ter aanduiding van het volk van God dat werkzaam is in harmonie met het hemelse heelal. Mannen en vrouwen, verlicht door de Geest van God en geheiligd door de waarheid, verkondigen de drie boodschappen in hun volgorde.” Selected Messages, boek 2, 387.

Het banier dat wordt opgeheven, is de derde engel die in het midden des hemels vliegt en de mensheid waarschuwt tegen het aannemen van het merkteken van het beest. Het machtige leger blijft die boodschap aan de wereld verkondigen, totdat Michaël opstaat en de genadetijd voor de mens wordt afgesloten.

Wij zullen deze overdenkingen in het volgende artikel voortzetten.

En te middernacht klonk er een geroep: Zie, de bruidegom komt; gaat uit hem tegemoet.
Mattheüs 25:6.